

og man kan kun beklage, hvis det virkelig er hans Agt at forrolde os en Fremstilling af den nyere Tids Skuespilkunst, som han sikkert maa have mange Betingelser for at kunne give.

I Slutningen af 1916 udkom tredje og sidste Del af 6te Bind, omhandlende Weimar og den romantiske Skole. Weimarskuespillene er uadskillelige fra Goethe, og med hans Bortgang efter mange Aars Direktørvirksomhed synker Weimatheatret ned i Ligegyldighedens Mørke. Det var en mangeaarig Konflikt med Theatrets Primadonna, *Caroline Jagemann*, der uheldigvis var blevet Hertug *Carl Augusts* Elskerinde, som medførte Goethes Fald.

Bogen indeholder en udmærket Skildring af Theatret under Goethe og de ved dette optrædende, som i den første Tid mest bestod af Dilettanter. Af de i hans Tid optrædende Skuespillerinder skal nævnes *Corona Schröter* og den forgudede, desværre allerede som 19 Aar gl. døde, *Christiane Neumann*, foruden den ovenfor omtalte *Caroline Jagemann*.

Efter Goethes Theatertid gik Ledelsen af tysk Skuespil og Skuespilkunst over til den romantiske Skole, til andre Theatre og da navnlig til

Burgtheatret i Wien, hvor den bekendte *Sophie Schroeder*, f. Burger, ved sit lidenskabelige og voldsomme Temperament nær havde sat sin Prestige overstyr hos de lattermilde Wienerne.

Ogsaa her i Tyskland og Østrig er det dog mindre Damerne, der fører an. Mænd som *Anschütz*, *Wilhelm Kunst*, *Costenoble*, *Lowe* og fremfor alle *Ludvig Devrient*, som staar som fuldlødige Repræsentanter for romantisk Skuespilkunst i Tyskland og Østrig, men det vil her føre os for vidt at komme nærmere ind derpaa.

—F—

Dansk Lovbog. Kongeriget Danmarks vigtigste Love samlede i ét Bind.

Den Tid maa nu være inde, hvor ogsaa Kvinderne forstaar, at vor Lovgivning ikke er et dem uvedkommen Land, men et Fællesomraade, hvor vi alle, Mænd og Kvinder, har lige stor Interesse af at føle os nogenlunde hjemme. Det er os da ogsaa bekendt, at flere af D. K.'s Medlemmer har ytret Ønske om paa en let Maade at kunne skaffe sig Indsigt i de Love, som har mest Betydning for dem, og vi vil derfor anbefale dem at anskaffe sig ovennævnte Bog, som indeholder

ca. 100 af vore vigtigste Love, deriblandt ogsaa den nye Lov om Rettens Pleje, ordnede paa en saadan Maade, at man let finder, hvad man søger. Bogen koster indbunden i Papbind med Shirtings Ryg kun 2 Kr. og kan faas gennem enhver Boghandel.

Nordisk Kvindesagsnævn i Danmark.

—o—

Den 9. Maj stiftedes af *Dansk Kvindesamfund* og *Danske Kvinders Nationalraad*

„Nordisk Kvindesagsnævn i Danmark“

som skal repræsentere Danmark i *Nordiske Kvindesagsforeningers Samorganisation*.

Medlemmer er: *Bjerg Bløndal*, *Th. Daugaard* (Sekretær), *Henni Forchhammer*, *Astrid Stampe Feddersen*, *Clara Tybjerg*, *Louise Wright*.

Nordisk Kvindesagsmøde 1918 i Helsingfors.

—o—

Der foreligger nu Indbydelse (med foreløbig Dagsorden) til dette Møde. — Vi kommer senere tilbage hertil.

selig vendte sig og gjorde Drømmen til Virkelighed, Vanvidet til sund Fornuft, og en skønne Dag var baade kommunal og politisk Valgret Kendsgerninger, og den foragtede Kvindesag vaagnede op som Jeppe i Baronens Seng, og saa sig opvartet af Lakajer og lærde Doktorer. Kvindesagen blev en Modesag, som alle skulde pynte sig med, og der opstod under disse gunstige Konjunkturer en Række af Simili-Foreninger, hvor smarte Herrer og Damer, som før havde skyet den som Pesten, nu faldt den i de mest bedaarende Skikkelser til fabelagtig billige Priser. Alt muligt i Verden blev med Behændighed lavet om til Kvindesag og udstillet i Vinduerne: Skønhed og Hygiejne, Modegalskab og Familieret, Huslighed og Damebridge, Fægtekunst og Pigespejdere.

Udstillingernes største Attraktion var dog Interviewerne med kvindelige Berømtheder. Her fejrede Similikunsten sine vildeste Triumfer.

Kom en fremmed celeber Kvinde til Byen, kappedes Simili-Butikerne om at faa hende indenfor og underkastet

et Interview, saa alvorligt og sagligt, at hun maatte tro, at hun befandt sig i en Butik med ægte og uforsfæskede Varer, og tillidsfuldt svare paa de Spørgsmaal, som blev hende forelagt. Hun kunde jo ikke vide, at Intervieweren altid havde en Gifftand parat til lynsnart og uventet at plante i Offerets Kød.

„Er De nu ogsaa Kvindesagskvinde med Liv og Sjæl?“ Med dette Spørgsmaal sluttede uvægerlig hvert af disse Interviews, ledsaget af et underfundigt Smil og et Blink med det ene Øje i Retning af Butiken overfor. Og hvis den fremmede da ud af sin ærlige Sjæl bekendte sig at være det, da sad med det samme Gifftanden dybt i Kød.

„Blind, fanatisk Tilhænger?“ — Et endnu underfundigere Smil og en spøgfuld Hovedrysten fuldendte lykkelig Operationen og kaldte det forventede Svar frem.

„Fanatisk? — ja, naturligvis ikke paa den Maade, at jeg er blind for...“ Resten ligegyldig, Interviewet hurtig afbrudt. Byttet bragt i Sikkerhed.

Næste Dag kunde saa den celebre

Gæst til sin Forbauselse læse i Avisen, at hun havde taget Afstand fra den Kvindesag, som hun af hele sit Hjerte tilhørte, og se sine troskyldige Ord farvede i Similikunstens Vædsker og arrangerede i den prisbilligste Indfatning prange paa den røde Fløjlsplude i Smili-Butikens Vinduesudstilling.

Diamanthalderen staar i sin Butik, lige flindthaard, lige umedgørlig. Prisen paa hans Varer er den samme i Dag som for et halvt Hundrede Aar siden. Hverken den kommunale eller den politiske Valgret har forrykket noget i dette Forhold. Endnu er der Ofre at bringe, endnu er der Modstand at overvinde, endnu er der Klipper at sprænge. Han ser paa Strømmen, som vælter ud og ind af Døren derovre, og smiler ved sig selv, et trygt, seirssikkert Smil; thi han ved, at der vil komme en Dag, hvor disse Kvinder river alle Simili-Diamanterne af sig som det værdiløse Gods, de er, og kommer til ham én for én og betaler den fulde Pris for den Sag, der er ligesaa evig og uforgængelig som den ægte Diamant. e e.